

Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

№ 18.

WARSZAWA, DNIA 7 SIERPNI 1920.

Rok II.

TREŚĆ: 201. Rozporządzenie Ministra P. i T. w sprawie przemytnictwa towarów. 202. Uiszczanie należności celnych złotem. 203. Używanie blankietów druk nr. 1020. 204. Przesyłki wartościowe do 100000 m. Wiadomości osobowe. Zguba legitymacji! Składki.

201.

Rozporządzeniem z dnia 16 lutego b. r. nr. 1741/231/II ogłoszonym w tut. Dz. U. nr. 4, ustalono zasady przyjmowania do przesyłki i wydawania adresatom paczek pocztowych, zawierających towary pierwszej potrzeby, wyłączone z wolnego obrotu.

Rozporządzenie to miało na celu współudział urzędów pocztowych w walce państwa z nierzetelnym handlem.

Ujawnione ostatnimi czasy fakty dowiodły, że niektórzy funkcjonariusze pocztowi nie tylko nie dość ściśle stosowali się do wydanego zarządzenia, ale z całą świadomością w celach zysków osobistych popierali szkodliwą działalność nieuczciwych handlarzy, przyjmując od nich do przesłania paczki z fałszywie zadeklarowaną zawartością, wydając je osobom, występującym pod zmyślonemi nazwiskami, udzielając wreszcie przemytnikom pomocy przeciw organom powołanym do walki z lichwą i spekulacją.

Winni ujawnionych nadużyć zostali już pociągnięci do surowej odpowiedzialności przez zawieszenie w urzędowaniu i skierowanie sprawy do sądów karnych.

Podając to do wiadomości podwładnych mi pracowników uprzedzam, że winni nieprzestrzegania wydanego zarządzenia, bądź to przez niedbałość, bądź przez złą wolę, będą **bezwzględnie wydalen** ze służby, niezależnie od wyroków sądów karnych.

Minister Poczt i Tel.

Dr. Władysław Stesłowicz.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Poczt i Tel.
z d. 28 lipca 1920 r.
Nr. 21965/1306/III
w sprawie przemytnictwa towarów, wyłączonych z wolnego obrotu.

202.

Uiszczanie należności celnych złotem. Postępowanie w urzędzie pocztowo-celnym.

Przesyłki pocztowe, za które urząd celny wymierzył cło w złocie, wpisuje urząd pocztowo-celny do „wykazu należności celnych w złocie“, używając do tego celu druku nr. 66 (wykaz wypłaconych należności celnych). Napis tego druku należy zmienić odręcznie na „wykaz należności celnych w złocie“.

Do druku tego wpisze urząd pocztowo-celny przesyłkę według podanych rubryk, poczem odeśle kwit celny razem z listem przesyłkowym i przesyłką, w sposób przepisany dla przesyłek krajowych, do pocztowego urzędu oddawczego.

Przesyłki pocztowe, od których cło wymierzone w walucie mieszanej t. j. w części w papierowej walucie markowej, a w części w złocie, wpisze urząd pocztowo-celny i do „wykazu wypłaconych należności celnych“, wpisując cło wymierzone tylko w papierowej walucie markowej i do „wykazu należności celnych w złocie“, wpisując cło wymierzone tylko w złocie. Przy wpisze przesyłki do powyżej wymienionych wykazów należy powołać się na wzajemne numera pozycji, pod którymi zapisano przesyłkę w wykazach.

Cło, wymierzone w walucie papierowej, jest przedmiotem obrachunku z urzędem celnym. Obrachunek ten należy przeprowadzić z urzędem celnym w myśl tut. rozporządzenia z dnia 8 marca b. r. nr. 5375/385/II.

Cło, wymierzone w złocie i wykazane w „wykazie należności celnych w złocie“, nie jest przedmiotem żadnego obrachunku z urzędem celnym. Urząd pocztowo-celny prowadzi wykaz należności w złocie tylko dla celu ewidencyjnego.

Obrachunek z urzędem celnym, co do cła wymierzonego w złocie, przeprowadzi bezpośrednio pocztowy urząd oddawczy w sposób poniżej podany.

Postępowanie w urzędzie pocztowym oddawczym.

Urząd pocztowy oddawczy, otrzymawszy list przesyłkowy i kwit celny do przesyłki, za którą cło wymierzono w złocie, wpisze cło do „wykazu pobranych należności celnych w złocie“.

Do tego celu użyje druku Nr. 69 (wykaz pobranych należności celnych), zmieniając jego napis na „wykaz pobranych należności celnych w złocie“. W rubryce 9 „pobrane należności celne“ wpisze urząd oddawczy wysokość kwoty wymierzonej w złocie. W rubryce 10-ej „uwaga“ wpisze urząd oddawczy rodzaj i ilość monet złożonych w złocie przez adresata.

Jeżeli cło wymierzone w papierowej walucie markowej i w złocie, wówczas urząd oddawczy wpisze cło, wymierzone w papierowej walucie markowej do „wykazu pobranych należności celnych“ a cło, wymierzone w złocie, do „wykazu pobranych należności celnych w złocie“, przy powołaniu się na wzajemne numera pozycji, pod którymi cło w wykazach wpisano. Cło wymierzone w papierowej walucie markowej i zapisane do wykazu pobranych należności celnych jest przedmiotem obrachunku z zarządem celnym.

O sposobie zaliczania tego cła otrzymały urzędy oddawcze pouczenie w tut. rozporządzeniu z dnia 8/III b. r. nr. 5375/385/II.

Obrachunek cła, zapłaconego w złocie, przeprowadza bezpośrednio urząd celny z adresatem.

Urząd pocztowy oddawczy ogranicza się tylko do czynności pobrania

cla w zlocie od adresata, zapisania go do „wykazu pobranych należności celnych w zlocie” i do przekazania listem wartościowym monet złotych wprost do urzędu celnego, w którym przesyłka była clona. Recepis nadawczy na list wartościowy, którym odesłano monety złote, przykleja urząd pocztowy do „wykazu pobranych należności celnych w zlocie”. Opłatę za list pieniężny musi uiścić adresat przy uiszczaniu cla.

Aby dać urzędowi pocztowemu możność stwierdzenia, czy złożone przez adresata monety złote wystarczą do uiszczenia cla wymierzonego w zlocie zamieszcza się poniżej tabele wartości monet złotych, ogłoszoną w Monitorze Polskim nr. 54 z 1920. Dziennik Urzędowy Rzplitej Polskiej nr. 19 z 1920.

NAZWA PAŃSTWA	Nazwa monety złotej	Waga monety w gramach	Wartość w mark. polsk. za 1 szt.	
			marek	fen.
Niemcy	20 marek	7,96	20	—
	10 „	3,98	10	—
	5 „	1,99	5	—
Austro-Węgry	20 koron	6,775	17	—
	10 „	3,387	8	50
	4 dukaty	13,96	38	40
	1 „	3,49	9	60
	8 guldenów	6,45	16	20
	4 guldeny	3,23	8	10
Rosja	15 rubli	12,90	32	40
	10 „	8,60	21	60
	7,5 „	6,45	16	20
	5 „	4,30	10	80
Francja	100 franków, wzgl.	32,26	81	—
Belgia	lewów, drachm			
Włochy	lei, dinarów, pezetów.			
Szwajcaria	50	16,13	40	50
Bułgaria				
Rumunja	20	6,45	16	20
Grecja				
Serbja	10	3,23	8	10
Hiszpanja	5	1,61	4	5
Wielka Brytańja	5 funt. szt. (5 sovereign)	39,94	102	15
	2 „ „ 2 „ „	15,98	40	86
	1 „ „ 1 „ „	7,99	20	43
	0,5 „ „ 0,5 „ „	3,99	10	22
	1 guinea	8,39	21	42

NAZWA PAŃSTWA	Nazwa monety złotej	Waga monety w gramach	Wartość w mark. polsk. za 1 szt.	
			marek	fen.
Stany Zjednoczone Ameryki Północnej	20 dolarów	33,43	84	—
	10 „	16,72	42	—
	5 „	8,36	21	—
	2,5 „	4,18	10	50
	1 dolar	1,67	4	20
Holandja	10 guldenów	6,72	17	—
Danja	20 koron	8,96	22	40
Szwecja	10 „	4,48	11	20
Norwegja	5 „	2,24	5	60
Portugalja	1 corea (10 milreis)	17,74	45	40
	1,5 „ (5 „)	8,87	22	70
	$\frac{1}{5}$ „ (2 „)	3,55	9	8
	$\frac{1}{10}$ „ (1 „)	1,77	4	54
Turcja	500 piastrow (5 funt.)	36,08	90	—
	250 „	18,04	45	—
	100 „	7,21	18	—
	50 „	3,60	9	—
	25 „	1,80	4	50

Na podstawie tej tabeli wartości przeliczy urząd oddawczy wartość monet złotych na marki polskie. Reszta pozostała z monet złotych będzie zwracana adresatom przesyłki jedynie w polskiej walucie z doliczeniem obowiązującego w chwili wypłaty agia (obecnie 900%).

Urząd pocztowy oddawczy sam nie wydaje reszty adresatowi, lecz przekazuje wszystkie złożone sztuki złote, wraz z ich spisem i dotyczącym kwitem celnym, wprost do urzędu celnego. Aby urzędy mogły stwierdzić, czy złożone monety złote wystarczą do zapłacenia cła przytacza się następujący przykład:

Za pewną przesyłkę ma adresat zapłacić cło w złocie w kwocie 447 m. 86 f.

Adresat płaci cło złotą walutą frankową i rublową, używając do płacenia 3 sztuki po 100 fr. 3 sztuki po 50 fr. 5 szt. po 20 fr. i 1 szt. po 5 rubli. Według załączonej tabeli.

1 szt. po 100 fr.	wynosi	81 mk.	— f.
1 „ „ 50 fr.	„	40 „	50 f.
1 „ „ 20 fr.	„	16 „	20 f.
1 „ „ 5 rb.	„	10 „	80 f.

Pomnożywszy wartość w markach polskich przez ilość sztuk monety, złożonej do zapłaty cła, otrzymamy razem sumę 456 mk. 30 f.

3 szt. po 100 fr.	(81 × 3)	=	245	mk.	00	f.
3 „ „ 50 „	(40,50 × 3)	=	121	„	50	„
5 „ „ 20 „	(16,20 × 5)	=	81	„	00	„
1 „ „ 5 rub.	(10,80 × 1)	=	10	„	80	„
	razem	.	456	„	30	„
	Ma zapłacić	.	447	„	86	„
	Reszta	.	8	„	44	„

Ponieważ adresat miał zapłacić cło tylko w kwocie 447 mk. 86 f., a zapłacił 8 mk. 44 f. więcej, to reszta zostanie mu wydana przez urząd celny, ale tylko w polskiej papierowej walucie markowej z dopłatą 900% agia.

$$\text{A zatem: } 8,44 \times 900\% = 75,96$$

$$+ 8,44$$

84.40 mk.

Resztę tę przekazuje urząd celny wprost adresatowi przekazem pocztowym opłaconym. O ileby przy obrachunku z adresatem okazało się, że pozostała reszta nie wystarcza na opłatę przekazu pocztowego, to urząd oddawczy ma zarazem pobrać od adresata w papierowej walucie markowej taką kwotę, któraby wystarczyła na opłatę przekazu. Kwotę tę ma przekazać urzędowi celnemu razem ze złożonymi monetami złotymi. Dotyczący kwit celny zwróci urząd celny na życzenie adresata w zwykłym liście. Należytość za list musi uiścić adresat.

Cło w złocie może być uiszczone w monetach złotych, wyszczególnionych w tabeli wartości. Oprócz tego cło może być zapłacone dolarami Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej.

Do wypłaty powinny być użyte monety mające wagę normalną. Starte, nadpiłowane, obcięte i t. p. monety należy wykluczyć od przyjęcia. Za wagę i prawdziwość monet złotych są odpowiedzialne urzędy pocztowe.

W końcu zaznacza się, że tak wykaz należytości celnych w złocie, jako też i wykaz pobranych należności celnych w złocie, nie jest żadnym dokumentem rachunkowym, lecz prowadzonym jest dla ewidencji i pozostaje w urzędzie pocztowym.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dn. ogłoszenia. Tęsamem traci moc obowiązującą tut. rozporządzenie z dnia 30 marca 10711/167/II.

(Nr. 24438/1802/II z 28 lipca 1920 r.)

203

Blankietów telegraficznych, druk nr. 1020, należy używać do następujących telegramów:

Używanie blankietów telegraficznych, druk nr. 1020

1. nadawanych na rachunek złożonej zaliczki (rozporządzenie nr. 16193/762/VIII z dn. 20 czerwca b. r. dz. urz. nr. 14 poz. 151), 2. nadawanych telefonicznie przez abonentów. 3. kredytowanych państwowych i wojskowych oraz 4. do wszystkich telegramów państwowych nadawanych za opłatą w gotówce.

(Nr. 25615/1417/VIII z 28 lipca 1920.)

204.

Przesyłki wartościowe do 100,000 marek, nadane przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych, Ministerstwo Spraw Zagranicznych zezwala się aż do odwołania wysyłać przesyłki wartościowe do 100,000 marek. Przesyłki te muszą być nadawane w urzędzie pocztowym Warszawa 1.

Urzędowi pocztowemu przypomina się rozporządzenie z dnia 21 marca i 9 kwietnia 1919 nr. 10467/74/II w sprawie wysyłania zawiadomień o przesyłkach większej wartości.

(Nr 20875/1550/II z 19 lipca 1920.)

Wiadomości osobowe.

Mianowani:

Ostachowicz Karol, radca pocztowy, przydzielony do biura prezydenckiego radcą Ministerstwa Poczty i Tel. z płacą według Vb kat. płac od 1 maja 1920.

(Nr. 4216/Pr z 6 lipca 1920.)

Zguba legitymacji urzędniczej:

Trepce Teodorowi, radcy Min. P. i T. skradziono legitymację urzędniczą nr. 76—wydano duplikat. Legitymujących się oryginalną legitymacją, należy oddać władzom bezpieczeństwa.

(Nr. 3962/Pr. z 6 lipca 1920.)

Składki.

Na obronę granic:

Misiewicz Bogumiła, st. ofic. z Jaćmierza, 10 srebrnych pięciokoronówek i 100 m., jako deklarowany procent od poborów za czas od 1 lipca 1919 do 30 czerwca 1920.

Na skarb narodowy:

Urząd pocztowy Kolbuszowa nikiem, miedzą i srebrem 36 koron.

